

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/51/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918201126
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6918201126.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Stredoslovenská distribučná, a.s., IČO: 36442151, so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke č. 2927/8, proti žalovanému H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v M., L. č. XXX, zastúpenému JUDr. Jánom Čipkom, advokátom so sídlom v Hnúšti, Partizánska č. 197, o zaplatenie 199,60 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 7C/4/2018-130 zo dňa 16.09.2020, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 199,60 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 199,60 € od 23.05.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku súdny úradník (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého bol pracovníkmi žalobcu na odbernom mieste žalovaného dňa 09.01.2017 zistený odber elektrickej energie s meradlom (elektromerom), na ktorom chýbali dve ciachové plomby, pričom po preskúšaní dňa 23.02.2017 bol v protokole zo dňa 24.04.2017 konštatovaný neoprávnený odber elektriny, pretože elektromer nevyhovel preskúšaniu z dôvodu, že „nevyhovel pri skúške chodu naprázdno, čo však nemalo vplyv na správnosť merania; v ostatných meracích bodoch vyhovel; na meradle chýbali overovacie značky laboratória“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie „v konaní bolo preukázané, že na príslušnom odbernom mieste M., L. XXX bola neoprávnene odoberaná elektrina a to v zmysle § 46 ods. 1 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z., pričom v danom prípade vzhľadom na princíp objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, kto spôsobil neoprávnený odber elektrickej energie, ale kto takto neoprávnene elektrickú energiu odoberal s poukazom na ustanovenie § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike; v danom prípade bol neoprávnený odber zistený po demontáži

elektromer č. XXXXXXXX dňa 09.01.2017 a po vykonaní certifikátu o kalibrácii elektromeru, ktorý nevyhovel preskúšaniam dňa 23.02.2017 a následne dňa 24.04.2017 bol vyhotovený protokol o neoprávnenom odbere elektriny; v tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustanovenie § 39 ods. 13 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, podľa ktorého akýkoľvek zásah do odberného elektrického zariadenia bez predchádzajúceho súhlasu prevádzkovateľa distribučnej sústavy je zakázaný; došlo tak k preukázaniu všetkých atribútov zodpovednostného vzťahu žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi a to protiprávne konanie žalovaného, vinník škody spôsobenej žalobcovi v dôsledku neoprávneného odberu, príčinný vzťah medzi vznikom škody a protiprávnym konaním žalovaného; v konaní bola výška škody určená výpočtom podľa osobitného predpisu (vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 292/2012, ktorým sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny) s tým, že celková škoda v danom prípade predstavuje sumu 23,60 € (za r. 2017 pri spotrebe 207 kWh), pričom súčasťou vyčíslenej škody bol aj zisťovací poplatok v sume 176,- €, predstavujúci náklad žalobcu na činnosť pri zisťovaní neoprávneného odberu a kontrole odberného miesta; celková škoda, ktorá vznikla žalobcovi neoprávneným odberom elektriny a bola vyfakturovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.05.2017 v sume 199,60 €; z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlhu žalobcovi, keďže tento v lehote splatnosti dlžnú čiastku vyúčtovanú faktúrou v lehote splatnosti neuhradil, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania; žalovanému bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 199,60 € od 23.05.2017 až do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 36 ods. 2 písm. b), c), § 39 ods. 13, § 46 ods. 1 písm. c), § 46 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 251/2012 Z. z.“); o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %).

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 05.11.2020 (č.l. 143-144 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v prvom rade podrobne argumentoval, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s jeho procesnou obranou a argumentáciou, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nepovažoval za dostatočné; vyjadril názor, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď aplikoval ustanovenie § 46 ods. 1 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike, pretože pre vznik neoprávneného odberu „nepostačuje odber elektriny určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ale musí byť zároveň splnená ďalšia podmienka, ktorou je, že takýto odber elektriny je meraný určeným meradlom, ktoré nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny“; v tomto smere poukázal na vyjadrenie odbornej skúšobne L. - Y., s.r.o., podľa ktorého „elektromer nevyhovel pri skúške chodu naprázdno, čo však nemalo vplyv na správnosť merania; v ostatných meracích bodoch vyhovel; na meradle chýbali overovacie značky laboratória“; na základe uvedeného argumentoval, že tento „záver síce odôvodňuje tvrdiť správnosť zistení žalobcu o tom, že na elektromere bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, avšak preukazuje moje tvrdenie, že v posudzovanej veci sa nemôže jednať o neoprávnený odber elektriny, lebo nevyhovenie skúške chodu naprázdno nemalo vplyv na správnosť merania a teda elektromer zaznamenával odber elektriny správne; súd prvej inštancie tieto moje tvrdenia žiadnym spôsobom nehodnotí a nedáva odpoveď, prečo moje tvrdenia nie sú správne“; ďalej poukázal na skutočnosť, že „za obdobie údajného neoprávneného odberu elektriny, za ktoré obdobie mu bola vypočítaná škoda, ktorá mala údajne žalobcovi vzniknúť, mu bola zaslaná riadna vyúčtovacia faktúra za dodávku a distribúciu elektriny, ktorú faktúru som aj uhradil vlastne tým, že bola zaplatená preddavková platba a následne na túto preddavkovú platbu bola započítaná cena za dodávku a distribúciu elektriny v konkrétnom odbernom mieste; ak teda zaplatil riadne faktúru za dodávku a distribúciu elektriny a zároveň bol napadnutým rozsudkom zaviazaný zaplatiť škodu žalobcovi, tak na strane žalobcu nesporne dôjde k bezdôvodnému obohateniu a potom nie je možné záver súdu prvej inštancie o vzniku škody na strane

žalobcu považovať za vecne správny“; na základe uvedeného žalovaný navrhol zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 24.11.2020 (č.l. 150 spisu) k odvolaniu žalovaného uviedol, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože súd riadne zistil skutkový stav a riadne aplikoval príslušné ustanovenia a rozhodnutie aj dostatočne vyargumentoval; na základe jeho doterajších písomných vyjadrení a súdnych pojednávaní vyjadril názor, že v prejednávanom spore bol dostatočne preukázaný jeho nárok, preto navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolaní podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a napadnutý rozsudok podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.2 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.3.1 Odvolanie žalovaného je dôvodné.

4.3.2 Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní bol postačujúci skutkový stav veci, ako ho zistil súd prvej inštancie (bod 1.2 odôvodnenia), z ktorého pri rozhodovaní vychádzal aj odvolací súd (§ 383 C.s.p.); pre rozhodnutie odvolacieho súdu o podanom odvolaní tak nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie (§ 384 C.s.p.); nakoľko aj odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z totožných ustanovení, ako súd prvej inštancie, nebol potrebný ani postup podľa § 382 C.s.p.; zo skutkového hľadiska je v prejednávanom spore rozhodujúce, že meradlo (elektromer) na odbernom mieste žalovaného síce nemal predpísané plomby, ale napriek tomu po preskúšaní bol schopný správne merať odobratú elektrinu, pretože nevyhovelo len pri skúške chodu naprázdno.

4.3.3 Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie ťažiskovo vyplynul záver, že dňa 09.01.2017 bol pracovníkmi žalobcu na odbernom mieste žalovaného zistený odber elektrickej energie s meradlom (elektromerom), na ktorom chýbali dve ciachové plomby, pričom po preskúšaní dňa 23.02.2017 bol v protokole zo dňa 24.04.2017 konštatovaný neoprávnený odber elektriny, pretože elektromer nevyhovelo preskúšaniam z dôvodu, že „nevyhovelo pri skúške chodu naprázdno, čo však nemalo vplyv na správnosť merania; v ostatných meraciach budoch vyhovelo; na meradle chýbali overovacie značky laboratória“; súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku v rámci skutkových zistení výslovne uviedol výsledok preskúšania meradla žalovaného u L. - Y., s.r.o. zo dňa 23.02.2017, uvedené skutkové zistenie však podľa odvolacieho súdu nezohľadnil v rámci právneho posúdenia veci (obsah výsledku a závery preskúšania pritom neboli medzi stranami sporné); podľa § 46 ods. 1 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. (v znení účinnom v čase vzniku tvrdeného neoprávneného odberu), neoprávneným odberom elektriny je odber elektriny meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a ktoré nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom sústavy; z uvedeného vyplýva, že pre záver o neoprávnenom odbere elektriny podľa § 46 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. nestačí len zistenie, že na príslušnom meradle bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (t.j. chýbajúce alebo poškodené plomby, resp. ciachy), ale súčasne musí byť splnená aj podmienka, že predmetné meradlo vôbec nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny; v prejednávanom spore bolo však zistené, že meradlo na odbernom mieste žalovaného síce nemalo predpísané zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii (chýbajúce dve ciachy), ale na druhej strane bolo spôsobilé správne zaznamenávať (merať) odber elektriny (meradlo nevyhovelo len pri skúške chodu naprázdno, kedy však odber elektriny neprichádza do úvahy); je preto zrejmé, že

v prípade žalovaného nemožno z dôvodu súčasného nenaplnenia obidvoch zákonných predpokladov (podmienok) hovoriť o neoprávnenom odbere elektriny podľa § 46 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z., keď z tohto dôvodu je právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie v tomto smere nesprávne; z nepopretých skutkových tvrdení žalovaného navyše vyplýva, že fakturovanú cenu za odber elektriny na odbernom mieste za obdobie od 21.12.2016 do 10.02.2017 žalobcovi zaplatil, pričom táto platba nebola zohľadnená v rámci tvrdenej náhrady škody za neoprávnený odber za obdobie od 07.01.2017 do 09.01.2017, ktoré spadá do pôvodne fakturovaného obdobia; na základe uvedeného dospel odvolací súd na podklade podaného odvolania žalovaného k záveru o splnení podmienok na zmenu napadnutého rozsudku a na zamietnutie žaloby žalobu v plnom rozsahu, pretože v spore nebolo preukázané, že by sa žalovaný na svojom odbernom mieste dopustil neoprávneného odberu elektriny podľa § 46 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanej spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a v obsahu spisu identifikoval podstatné vyjadrenia strán, s ktorými sa súd prvej inštancie nevysporiadal (bod 4.3.3 odôvodnenia).

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci zo strany súdu prvej inštancie v otázke vzniku neoprávneného odberu elektriny zo strany žalovaného, ktoré bolo dôvodom na zmenu napadnutého rozsudku (body 4.3.2 a 4.3.3 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

8. Odvolací súd v dôsledku zmeny napadnutého rozsudku rozhodol o trovách konania podľa § 396 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie; v dôsledku zmeny napadnutého rozsudku v zmysle zamietnutia žaloby žalobcu bol žalovaný v spore v plnom rozsahu úspešný, preto podľa § 255 ods. 1 C.s.p. mu proti žalobcovi vznikol nárok na plnú náhradu trov konania (trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania); preto odvolací súd priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %), ktorý zahŕňa trovy pred súdom prvej inštancie ako aj trovy odvolacieho konania; nebolo potrebné osobitne rozhodovať o zrušení výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože tento výrok je odstránený novým rozhodnutím o trovách konania zo strany odvolacieho súdu podľa § 396 ods. 2 C.s.p.; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C. s. p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.